

Γιατί ο Θεός επέλεξε ειδικά την Παναγία και όχι άλλη γυναίκα;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

‘Ο Θεός ναι μεν επέλεξε την Υπεραγία Θεοτόκο, αλλά ζήτησε και την συγκατάθεση της πριν, δια μέσω του Αγγέλου που Εκείνος απέστειλε σε αυτήν.

είπε δε Μαριάμ· ιδού η δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου. και απήλθεν απ’ αυτής ο άγγελος. (Λουκ. Α’,38) Η Παναγία εδώ θα μπορούσε να πει όχι, δεν μπορώ, δεν δέχομαι, δεν θέλω. Είχε κάθε δικαίωμα να το κάνει. Οι πατέρες της εκκλησίας μας λένε ότι ακόμα και αν η Παναγία δεν δεχόταν και έδινε άλλη απάντηση στον Γαβριήλ, από αυτή που μας περιγράφει ο ευαγγελιστής Λουκάς στο σχετικό εδάφιο, το σχέδιο του Θεού για την σωτηρία του ανθρώπου, απλά θα ματαιωνόταν για λίγο. Αυτό είναι πολύ σημαντικό και μας δείχνει ότι τίποτε δεν είναι προορισμένο στον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος δια μέσου της ελεύθερης του βούλησης και επιλογής, πορεύεται.

Όμως ο Θεός βεβαίως και επέλεξε την Παναγία μας. Και την επέλεξε γνωρίζοντας ότι αυτή η γυναίκα ήταν σε θέση και πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις για να γίνει ο συνδετικός κρίκος μεταξύ των ανθρώπων και του Θεού .

Να ένα ωραίο κείμενο του π. Αθανασίου Γιουσμάρ:

«Την ωραιότητα της παρθενίας σου...». Ας το θυμηθούμε σε μετάφραση: «Την ομορφιά της παρθενίας Σου και την λαμπρότητα της αγνότητάς Σου, θαυμάζοντας ο Αρχάγγελος Γαβριήλ κατάπληκτος Σου έλεγε Θεοτόκε: Ποιο εγκώμιο, αλήθεια, μπορώ να Σου προσφέρω που να Σου αξίζει, Παναγία; Και πώς να Σε αποκαλέσω; Απορώ και εκπλήττομαι. Γι' αυτό, όπως έχω εντολή από το Θεό, Σου απευθύνω τούτον τον απλό και σημαντικό χαιρετισμό: Χαίρε Εσύ που είσαι η Κεχαριτωμένη όλων»! Στους «Οίκους» των Χαιρετισμών της Θεοτόκου πάλι, ο υμνογράφος θεωρεί τον Αρχάγγελο που στάλθηκε από τον ουρανό στη φτωχή και μικρή κόρη της Ναζαρέτ, να Την κοιτά, να Τη θαυμάζει και να Της λέει με την «ασώματη φωνή» του, πολύ δυνατά, «κραυγάζοντας», τα αναρίθμητα «χαίρε». Αλήθεια, τι ήταν αυτό το ιδιαίτερο που κοσμούσε τη Θεοτόκο και προξένησε τόσο θαυμασμό στον Αρχάγγελο Γαβριήλ, καθώς Την αντίκρισε εκείνη την ημέρα του Ευαγγελισμού; Δεν υπήρξαν πιο πριν άλλες γυναίκες παρθένες ή τόσο αγνές σαν την Κυρία Θεοτόκο; Δεν είχε συναντήσει ο Αρχάγγελος άλλο παρόμοιο πρόσωπο με Εκείνη; Ποια απάντηση θα μπορούσαμε να δώσουμε σε τούτη την ερώτηση και απορία; Είναι αλήθεια πανθομολογούμενη από τους Ιερούς Πατέρες της Εκκλησίας μας, πως καμιά γυναίκα της Παλαιάς Διαθήκης δεν κατάφερε μέσα στους τόσους αιώνες που πέρασαν από την πτώση των Πρωτοπλάστων, να συγκεντρώσει στο πρόσωπό της τόσες πολλές αρετές και μάλιστα από την εφηβική της ηλικία, όπως η Θεοτόκος! *Την Παναγία μας δεν Την κοσμούσε μονάχα η παρθενία, αλλά και όλη Της η ζωή ήταν κατά τον Άγιο Φώτιο Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως: «Ανωτέρα των ουρανίων νοών»!* Ανώτερη από τον αγγελικό κόσμο. Πρόσωπο που δέσποζε ανάμεσα σε όλα τα άλλα δημιουργήματα του Θεού!

Σε ένα του ποίημα ο Μανουήλ, ο επονομαζόμενος Μεγάλος ρήτωρ, σημειώνει: «Άχραντε, οι χορείες των Αγίων αύλων Αγγέλων, στέκονται εμπρός Σου δουλικά και με δέος Σε ανυμνούν, γιατί Εσύ τους ξεπέρασες στην καθαρότητα»! Η Μητροπάρθενος Μαρία, κατά τον υμνογράφο Άγιο Ιωάννη τον Ευχαίτων ήταν: «Η καλή και ωραία κόρη», την οποία επέλεξε «ο ωραίος κάλλει Κύριος»! Ήταν κατά τον ίδιο Άγιο: «Ωραία ψυχή και σώματι, ωραίαν και τω νοί»! Στην ψυχή και στο σώμα και στο μυαλό ωραία! Γι' αυτό και έγινε μετά την Αρχαγγελική φωνή και με τη θέληση του Πατέρα Θεού: «Ναός και πύλη και λυχνία, κιβωτός και στάμνα και ράβδος και σκηνή, γη αγία και θεία τράπεζα, γέφυρα και σκάλα, θρόνος και νυφικό παλάτι του Θεού Υιού και Λόγου»! Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ –όπως και κάθε Άγγελος– δεν διέθετε παντογνωσία, αυτή είναι ιδιότητα μόνο του Θεού. Δεν γνώριζε το πλήθος των αρετών της Θεοτόκου πριν Τη συναντήσει, γι' αυτό κοιτώντας Την «εξίσταται» και απορεί. Απορεί γιατί ήταν «δυσθεώρητη» ακόμα και για τα μάτια των Αγγέλων! Θαυμάζει γιατί Αυτή κατόρθωσε μόνη από όλους τους ανθρώπους να τραυματίσει τους δαίμονες με την απειθαρχία Της σ' αυτούς! Εκπλήττεται γιατί

η Παναγία Μητέρα του Θεού του με την άγια βιωτή Της αποκαλύπτει στους ανθρώπους «των αγγέλων τον βίον» και αποτελεί για τους Αγγέλους το πανθαύμαστο «θαύμα»! Στο «Θεοτοκάριο» του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου -ένα λειτουργικό Θεομητορικό βιβλίο- υπάρχουν θησαυρισμένες μπόλικες κι άλλες σχετικές απαντήσεις, που σε όμορφη ποιητική μορφή μαρτυρούν την αναμαρτησία της Κυρίας των Αγγέλων. Αυτό, δηλαδή, που είδε και κατάλαβε και διέγνωσε ο Γαβριήλ κατά τον Ευαγγελισμό.

Αλήθεια, αν σταλεί σήμερα στη γη μας ο Αρχάγγελος Γαβριήλ τι θα δει, τι θα βρει και τι θα διαπιστώσει; Δεν απαντώ. Η καθημερινότητα η δική μου και των άλλων βοά απαντητικά... Γι' αυτό σαρακοστιανά, νηστευτικά, όπως οι Νινευίτες, ας ομολογήσει ο καθένας μας κι όποιος το νιώθει, εκείνο που έψελνε με δάκρυα στην Παναγία ο Στουδίτης μοναχός Θεόκτιστος: «Μονάχος μου εγώ κι απ' όλους τους χωματένιους ανθρώπους, έχω υπερβεί κάθε είδους ανωμαλία. Έζησα και ζω στην ασωτία. Έγινα ανοητότερος και των άμυαλων κτηνών. Βοήθησέ με Παρθένε, εσύ που είσαι η δόξα των Αγίων Αγγέλων, με τις δικές Σου μεσιτείες». Αμήν!"

Πηγές: orthodoxigynaika.blogspot.gr - orthodoxanswers.gr